

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 21755-10-25

לפני: כבוד השופט עופר גרוסקופף

המבקשים: 1. כרמיה (קסטנבוים) טקסטיל בע"מ
2. בנימין קסטנבוים
3. שרה קסטנבוים

נגד

המשיב: סעיד עואד

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד מיום 12.6.2025 בת"א 35630-04-21 שניתן על ידי כבוד השופטת מרב בן-ארי

בשם המבקשים: עו"ד אריאל פרייברג

בשם המשיב: עו"ד משה רוט

החלטה

לפניי בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' השופטת מרב בן-ארי) מיום 12.6.2025 בת"א 35630-04-21, בו נקבעה אחריותם של המבקשים לתאונת עבודה בה היה מעורב המשיב וכנגזרת מכך הושתו עליהם פיצויים בסך כולל של 734,158 ש"ח. בנוסף, נקבע כי יחויבו בתשלום שכר טרחת עורך דין בסכום של 173,261 ש"ח וכן בהוצאות משפט בסך 1,208 ש"ח.

1. בחלוף 4 חודשים ממתן פסק הדין, הגישו המבקשים ביום 19.10.2025 את הבקשה שלפניי, במסגרתה נטען כי הן סיכויי הערעור והן מאזן הנוחות נוטה לטובתם. בתוך כך, נטען כי מאחר שהמשיב אינו אזרח ישראלי והוא מתגורר בשטחי הרשות הפלסטינית, ייווצר קושי משמעותי להשיב את המצב לקדמותו ככל שיתקבל ערעורם ולא יעוכב הביצוע. עוד נטען כי המבקשים לא היו מבוטחים באותה עת ועל כן נדרשים הם להיערכות כלכלית משמעותית, בעוד למשיב לא ייגרם כל נזק מעיכוב הביצוע בהינתן שהוא זכאי למימון מהמוסד לביטוח לאומי. לחלופין, התבקש לעכב באופן חלקי את פסק הדין באמצעות הפקדה של 250,000 ש"ח בקופת בית המשפט.

2. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, סיכויי הערעור הם אפסיים, בהינתן שטענות המבקשים מופנות רובן ככולן כלפי ממצאי עובדה ומהימנות של בית המשפט קמא אשר ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בהם. אשר למאזן הנוחות, נטען כי הכלל הוא שאין מעכבים פסק דין המורה על חיוב כספי וכי המבקשים לא הניחו תשתית מבוססת באשר לנזקים שעלולים להיגרם להם. בפרט, נטען כי טענת המבקשים בדבר קושי בגביית כספים מהמשיב לא נתמכה בראיות וכי על אף היותו תושב הרשות הפלסטינית יש לו זיקות רבות לישראל. עוד צוין כי עד היום לא שולמו למשיב הפיצויים להם הוא זכאי, וכי הוא זקוק לכספים אלו לאור מצבו הרפואי הקשה ויציאתו ממעגל העבודה בעקבות התאונה. על אף האמור, המשיב הציע, כהצעה חלופית לזו של המבקשים, כי שני שליש מהכספים יועברו לידי המשיב והיתרה תופקד בחשבון נאמנות של בא-כוחו או בקופת בית המשפט.

3. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה באופן חלקי, כך שמחצית מסכום הפיצויים (וכן מלוא סכום שכר הטרחה והוצאות המשפט) ישולם לידי המשיב ואילו המחצית השנייה של הפיצויים תעוכב ותופקד בקופת בית המשפט. מסקנתי זו מבוססת על הטעמים הבאים:

מן הצד האחד, המדובר בסעד כספי משמעותי באופן יחסי, כאשר ביחס לאדם פרטי קיים חשש מובנה באשר ליכולתו להשיב את מלוא הכספים, ככל שיתקבל הערעור (ע"א 9784/05 עיריית תל אביב יפו נ' גורן, פסקה 7 (1.12.2005); ע"א 3113/15 המאגר הישראלי לביטוחי רכב (הפול) נ' פלוני, פסקה 4 (12.5.2015); בש"א 7637/06 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' פלוני, פסקה 7 (13.11.2016); על אף הזיקות הנטענות לישראל, המשיב איננו תושב ישראל ויש בכך כדי להגביר את החשש בדבר היכולת להיפרע ממנו, לו יתקבל הערעור והוא יאלץ להשיב כספים (רע"א 8205/08 מצלח נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פסקה 10 (12.11.2008); ע"א 683/24 שירות בתי הסוהר נ' ג'מהור, פסקה 9 (15.2.2024)); ובהינתן שמדובר בעיכוב ביצוע חלקי והמשיב מקבל תגמולים מהמוסד לביטוח לאומי, אין חשש לפגיעה בצרכים המידיים של המשיב (ע"א 2397/16 המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול") נ' פלוני, פסקה 17 (17.5.2016); ע"א 7288/18 המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול") נ' פלוני, פסקה 8 (6.11.2018); ע"א 2861/20 המאגר הישראלי לביטוחי רכב בע"מ ("הפול") נ' פלוני, פסקה 6 (25.6.2020)).

מן העבר השני, המבקשים אומנם גופים פרטיים שאינם מבוטחים, אך הללו יצטרכו להעביר את מלוא הסכום כבר בשלב הזה, בין אם בתשלום לידי המשיב ובין אם

בהפקדה בקופת בית המשפט, ועל כן מתאיין החשש כי לא ניתן יהיה להיפרע מהם, ככל שהערעור יידחה. עוד יצוין כי עיון בטענות המבקשים בערעור שהגישו מעלה כי אלו מתמקדות בהטלת האחריות גם על המבקש 2 (בנוסף לזו של המבקשים 1 ו-3), בדרך החישוב של ראשי הנזק השונים ובאשם התורם של המשיב לקרות התאונה. בזהירות המתבקשת אציין כי אף מבלי להתייחס לאופי הטענות וסיכויי הצלחתן, דומה כי גם אם יתקבלו טענותיהם אלו, ספק אם הדבר יוביל לביטול החיוב במלואו, באופן המחליש את ההצדקה לעכב את מלוא החיוב שהושת על המבקשים בפסק הדין.

4. אשר על כן, הבקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין מתקבלת באופן חלקי, כמפורט להלן:

א. מחצית מסכום הפיצויים שנפסקו בפסק דינו של בית המשפט קמא ישולמו למשיב על ידי המבקשים, וכן מלוא הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין.

ב. המחצית השנייה של סכום הפיצויים תעוכב עד להכרעה בערעור, באמצעות הפקדתה, במזומן או בערבות בנקאית, בקופת בית המשפט בתוך 30 יום ממועד מתן החלטה זו.

ג. בכפוף לביצוע האמור בסעיפים א' ו-ב', יעוכבו הליכי ההוצאה לפועל בתיק הוצל"פ מספר 522072-08-25 (אשר נפתח בעקבות פסק הדין קמא) עד להכרעה בערעור.

ניתנה היום, כ' חשוון תשפ"ו (11 נובמבר 2025).

עופר גרוסקופף
שופט